

Geweldig, gezellig, grandioos!

Echt een aanrader!

Handicap, hoezo?, gewoon dóen! En met humor kom je ver, héél ver, zoals we deze reis volop hebben gemerkt.

Afrika, een werelddeel om van te gaan houden. Niet gedacht dat het zo fascinerend zou zijn.

Nairobi, hoofdstad van Kenia. Niet besteed aan mensen die voor de natuur komen, wel aan uitgaanstypes die het rijke nachtleven van deze capitol willen verkennen.

Dranksjes bij de lunch en bij het diner. Bekostigd uit de pot waaruit ook de foien voor het hotelpersoneel, een gift voor de chauffeurs, een bijdrage voor een rolstoel en een cadeautje voor Yvonne werden voldaan. En dat voor € 175 per persoon.

Impala's (Mac Donalds volgens Ben), antilopen, apen, buffels, cheeta's, eland-antilopes, flamingo's, gazellen, gieren, giraffen, gnoes, hyena's, ibissen, jakhalzen, leeuwen, lizards, maraboes, marmotten, mongooses, neushoorns, nijlpaarden, olifanten, ooievaars, parelhoenders (in allerlei variaties), pelikanen, reebokken, reigers, schildpadden, secretarisvogels, slakken, struisvogels, termieten, topi's, varanen, vogels in allerlei ongelooflijke kleuren, waterbokken, wrattenzwijnen, zebra's. zo maar een opsomming van wat in de vrije natuur was te bewonderen. Adembenemend!!

Chauffeurs/gidsen: Ben, Peter, Nicholas, Daniel, met ogen als haviken, weten heel veel over de fauna en flora, vertellen met liefde over hun land, zijn ongelooflijk behulpzaam en steeds met een "big smile" (de slogan van Kenia, te zien op grote billboards aan de rand van de weg).

Assistentie door de Kenianen bij het dragen van de bagage, het verzorgen van de maaltijden, het duwen van de rolstoelen, allemaal onder het motto: "we make it possible".

Polle, polle, en dat betekent: rustig aan, geen haast en dat is het motto van de Kenianen. Ook wel: Hakuna matata = geen probleem, we lossen het op. Het motto van Go Africa Safaris!

Transfers, de overstap van rolstoel naar stoel. Voor sommigen met ogenschijnlijk gemak, voor anderen alleen mogelijk met steun. En die was er volop! Ondersteuning op de vliegvelden, in het vliegtuig zelf, in en uit de bus en jeep, bij het zwemmen, overal was hulp. Geweldig, zo kan je volop genieten van een avontuurlijke vakantie.

Eten. Ja, dat hoort er ook bij. In overvloed, vers, smaakvol, gevarieerd, gezond en vooral: geconsumeerd in betoverende ambiances. Carnivore vleesrestaurant, Tamarind visrestaurant, maar ook de lunch onder een boom midden in het wildpark met een spiedende blik naar mogelijk wild.

Natuurvolkeren. De Masai, natuurlijk. Folkloristisch in hun klederdracht, hun dansen, hun levensstijl. Maar ook wel wrang als je beseft dat dit volk moet leven in een door de overheid aangegeven gebied waar ze hun natuurlijke levenswijze van nomaden grotendeels hebben moeten opgeven. Toeristisch aantrekkelijk, maar de Masai-meisjes lieten duidelijk blijken dat ze niet gecharmeerd zijn van het moeten vertonen van hun (zang-)kunstjes.

Resorts. Hotels zijn leuk en comfortabel, maar er gaat toch niets boven het verblijf in tenten. Voorzien van alle gemakken, dat wel, maar als je buiten je tent komt, sta je midden in de natuur. Bavianen, neushoorns, waterbokken, zebra's, onder handbereik! Toch maar voorzichtig doen, het zijn en blijven wilde dieren! Gelukkig zijn er bewakers in de buurt die er voor zorgen dat er geen ongelukken gebeuren. Je voelt je veilig en dat draagt bij aan een ontspannen vakantiegevoel.

Eindeloos. Het rijden door een wildpark geeft je het gevoel dat er geen grenzen zijn. Je kunt eindeloos ver kijken, je hebt geen besef van afstanden. Geen gebouwen, geen telefoon of andere palen, alleen maar groen en grijs. Je kunt een olifant zien op een kilometer afstand, maar de olifant die 30 meter van je af staat, verboren achter dicht struikgewas, zie je niet. `Voor ons, natuurvervreemde Europeanen, is het dan wel frustrerend als Ben of Peter ons wijzen op een dier dat we in geen velden of wegen zouden hebben waargenomen. Des te leuker als wij iets zien voordat zij het zien, maar dat gebeurt niet zo vaak! Safaris, daarvan konden we geen genoeg krijgen. Wat een fascinerend gebeuren om al die dieren in hun natuurlijke omgeving te kunnen zien. Vaak van heel dichtbij, soms 2 of 3 meter. Alleen de luipaard is aan het scherpe oog van Peter en Ben ontsnapt, die houden we nog tegoed!

Incredible! Een bezoek aan Bombolulu, een werkvoorziening voor gehandicapten. Zij maken mooie, praktische producten als kleden, sieraden en rolstoelen. Een dans waar wij aan mee doen, lompe Europeanen naast soepele Afrikanen, althans zo beleef ik dat. Een verzoek van een jonge danseres om een afspraakje in de donkere uurtjes sla ik toch maar af. Daarna een bezoek aan een schooltje, ergens ver weg in de rimboe. Geweldig wat ze daar doen voor de kinderen, ook voor de gehandicapten. We kopen veel van de sieraden die ze daar maken, dat geeft hun weer de kans om materialen te kopen voor nieuwe sieraden. Concrete ontwikkelingshulp!

Zelfstandig. Ja, dat moet je als deelnemer wel zijn. Om ten volle te kunnen genieten van deze vakantie, waar nodig met hulp van een begeleider. Maar, a-priori, je maakt het zelf!

Een onvergetelijke vakantie. Misschien verval ik in herhaling, maar de ervaring van zo'n aparte cultuur en landschap vergeet je niet snel.

Natuur, daar ga je voor in Kenia. En je komt niets te kort, integendeel, de natuur is overdonderend, fenomenaal, echt helemaal te echt! En dat zegt iemand die met de nodige scepsis aan deze reis begon!

Kenia. Wat een land! Enorm grote tegenstellingen tussen arm en rijk. Voor ons als rijke Europeanen is het mooi toeven. In door gewapende bewakers afgeschermdde hotels en lodges en in door de chauffeurs bewaakte busjes voel je je veilig. Of dat daar buiten ook zo is, in de oude wijken van Mombassa en in de sloppenwijken van Nairobi of Nukunda, is een andere vraag.

Een nieuwe wereld. Die gaat voor open voor Mary als we haar een rolstoel geven. 21 jaar, aan huis gekluisterd, door haar ouders voortdurend "bewaakt" omdat ze anders wel eens verkracht zou kunnen worden. Binnenkort kan ze naar school als daar een nachtverblijf is gebouwd want elke dag 5 km heen en weer naar school over een slechte weg is voor haar, ook met een rolstoel, niet mogelijk.

Natuurlijk! Waarom zou je als gehandicapte deze reis niet maken? Dat even los van de vraag of je het kan betalen want je bent bij elkaar toch zo'n € 5.000 kwijt aan deze vakantie.

Kenia is echt ongelooflijk. Ik had er zelf geen flauw benul van wat me te wachten zou staan en ik ben er meestal erg kritisch in. Maar deze reis heeft echt mijn verwachtingen overtroffen.

Een fantastisch gezelschap, een prima begeleiding, heel veel activiteiten, veel saamhorigheid, veel humor, nieuwe dingen leren kennen. Ik heb nu al heimwee naar Kenia!!

Yvonne, reisleidster van GO-AFRICA-SAFARIS en tevens begeleidster, heeft alles in goede banen geleid. Haar mobiele telefoons hebben overuren gemaakt, maar de hele reis is door haar rustige en bekwame optreden rimpelloos verlopen. Yvonne, bedankt, ook voor je gulle lach en je humor!

Ard, Betty, Cora, Donald, Frank, Martijn, Nicole, Petra, Wim en Yvonne hebben een fantastische vakantie gehad! Met dank aan het team van Yvonne en aan Barbara en haar staf die deze reis in het programma hebben opgenomen.

Wim Ritmeijer, begeleider Kenia 5 t/m 20 november 2008.